

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΚΑΤΥΠΕΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 65

Συνδρομή υποχρεωτική έτησίᾳ προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λιμενσόου.
Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὀπίων ἢ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

5, ΙΟΥΝΙΟΥ 1885.

Ἀσυνήθης φωτοχυσία μετὰ Βεγγαλικῶν φώτων προσεῖλκυσε τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα Κλούπ, τὴν παρελθούσαν Τετάρτην καὶ Πέμπτην ἐσπέρας (10 καὶ 11 Ἰουνίου ἔ. ν.) Ὑπὸ περιεργείας ὠθεύμενοι ἐπλησίασαμεν τινες, ὥπως ἴδωμεν καὶ κατανοήσωμεν, εἰ δυνατόν, τίς ἡ χαρὰ ἥτις οὕτως αἰφνης ἐσῆλθεν εἰς τὸ Κλούπ ἀφῆσασα νὰ φαίνηται ἔξω ἡ οὐρά της, βέβαιον ὄντες ὅτι μεταξὺ διαφόρων φωνῶν διαφόρων ζώων αἰτίνες «χαρὶν διασκεδάσεως» ἐξέρχονται ἐνίοτε ἐκ τοῦ κακαστήματος τούτου, θὰ ἠκούωμεν καὶ φωνὴν τινα προδίδουσαν τῆς λαμπρᾶς ταύτης διαχύσεως τὸ αἷτιον. Καὶ δὲν ἐψεύσθημεν. Τὸ αἷτιον τῆς χαρᾶς τῶν ἥτο ἢ πτώσις ἀνδρὸς μισητοῦ πρὸς αὐτοῖς, τοῦ ἐφιάλτου τῶν, τοῦ φάσματος τῶν τυράννων, τοῦ γεραροῦ Γλάδστωνος, ἔξω δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου, ἐκρέματο φανὸς, ἐφ' οὗ ἦσαν γεγραμμέναι αἱ λέξεις «τὸ ὑπουργεῖον ἤτληθεν πρὸς τὴν». Τὸ αἷτιον λοιπὸν τῆς ἐγκαρδίου ταύτης χαρᾶς ἦτο ἁπλῶς ἡ πτώσις τοῦ Γλάδστωνος· ἐχαίροντο δὲ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι ἐξ ὧν τινες, ἴσως, θὰ συγκαταλέγωνται μετὰ τῶν 2 ἐκείνων ἐκατομμυρίων λαοῦ, εἰς τὸν ὃς ὁ Γλάδστωνος ἔδωκε δικαιοῦμα ἀνθρωπότητος καὶ ἔθετο ἀνθρωπίνην ἐν τῷ λάρυγγι φωνήν.

Ἀλλὰ, ξιύρετε ποῖον εἶνε τὸ αἷτιον διὰ τὸ ὅποιον οἱ κατὰ τόπους ὑπαλληλί-

σκοι τῆς Κυβερνήσεως (διότι δὲν πιστεύομεν νὰ ἀναμειγνύωνται εἰς ταῦτα καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι) μισοῦν τὸν Γλάδστωνον; Εἶνε, διότι εἶνε μέγας οἰκονόμος ὁ Γλάδστωνος, θέλει δὲ λογαριασμοὺς τακτικούς, εἰς τοὺς ὁποίους, ἂν εὕρῃ καὶ 3 πέννας λάθος, τοὺς στέλλει πίσω νὰ διορθωθῶσιν. Εἶνε, διότι δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐξοδεύῃ χρήματα εἰς μάτην διὰ νὰ εὕρῃσκουν τὸν καιρὸν τῶν πολλοὶ νὰ θησαυρίζουν τούτο καὶ μόνον. Προσέξτε! μήπως δώσητε τὴν τιμὴν, ἥτις οὐδόλως ἀνήκει εἰς αὐτοὺς, ὅτι τὸν μισοῦν δῆθεν διότι αἱ πολιτικαὶ ἰδέαι τῶν δὲν εἶνε σύμφωνοι μετὰ τὰς ἰδέας τοῦ Γλάδστωνος, ὡς οἱ τοιοῦτοι προθυμοποιοῦνται νὰ λέγωσι! Μὴ πρὸς Θεοῦ τοιαύτην ἐσβήλωσιν! Καὶ αὐτὸς ὁ μακαρίτης Βήκονσφηλδ (τοῦ πρέπει μακάρισις) ἂν ἦτο ὡς ὁ Γλάδστωνος οἰκονόμος, τοιοῦτοτρόπως θὰ τὸν ἐμίσειν καὶ τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐχαίρωντο εἰς τὴν πτώσιν του· ἄρα, πᾶν σπάταλον Ὑπουργεῖον, ζήτω τὸ πολυσγάπητον καὶ προσφιλέστατον καὶ πᾶν δὲ οἰκονόμον, κατὰ τὸ ἀποτρόπαιον καὶ δυσειδές! Ἰδοὺ ὁ κύριος χαρακτήρ τῶν χιρόντων ἐπὶ τῇ πτώσει τοῦ Γλάδστωνος.

Ἡμεῖς οἱ Κύπριοι, ὡς Ἕλληνες, ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην τῷ φιλέλληνι τούτῳ καὶ ἐνδόξῳ τέκνῳ τῆς Ἀλβιῶνας, (ὡς καὶ πᾶσα ἡ Ἑλλάς), ἣν συνδέομεν

μετὰ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα τοῦ εὐγνωμοσύνης ἡμῶν τὴν μόνην τῆς Ἑλλάδος προστάτιδα Δύναμιν. Ὡς δὲ ἄνθρωποι, ἀγαπῶμεν καὶ τιμῶμεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Γλάδστωνος, τὸν μόνον φιλελεύθερον ἄνδρα τῆς ἐποχῆς μας, τὸν μόνον προστάτην παντὸς καταδυναστευομένου λαοῦ, τὸν διὰ τῆς φλογερᾶς γλώσσης του κατακεραυνοῦντα πᾶσαν ὑπὸ βασιλείων καὶ ἡγεμόνων ἐπὶ ὑποδεδουλωμένων λαῶν αὐθαιρεσίαν, τυραννίαν καὶ καταθλιπτικὴν πίεσιν. Ὡς Κύπριοι ὅμως, ἵνα ὦμεν ἀληθεῖς, δὲν ἔχομεν τρανὰ καὶ φανερά γεγενημένα νὰ ἀντιτάξωμεν ὑπὲρ τοῦ προμάχου τούτου τῆς ἐλευθερίας, πλην τίς οἶδε πόσα, χάρις εἰς τοῦτον, ἐγένοντο ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ πόσα, ἅπερ ἐμελλον νὰ γείνωσι πρὸς βλάβην ἡμῶν δὲν ἐγένοντο. Πρὸς τούτοις δὲ, ἐπεὶ δὲ ὁ Γλάδστωνος ἀντιπολιτευόμενος τὸν Βήκονσφηλδ ὅτι κατέλαβε τὴν Κύπρον (ἣν ἐμελλε νὰ νάμῃ ἐκεῖνος «Παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς») εἶπεν ὅτι ἡ Κύπρος οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἀλλὰ μᾶλλον βλάβην προξενεῖ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὠφείλε δὲ νὰ φανῇ συνεπής εἰς ὅ,τι εἶπεν, ἀφῆκε τὴν Κύπρον εἰς μίαν θέσιν μετέωρον· οὔτε ὑπὲρ αὐτῆς τόσον νὰ μεριμνᾷ, οὔτε ὅμως κατ' αὐτῆς (τούτο ἀντικείμεναι ταῖς ἀρχαῖς του) νὰ πράξῃ τι. Ἀλλὰ τούτο κατήντησεν ἀφόρητον πλέον.

Εἰπόν τινες ἄλλοτε ὅτι ἔπρεπε νὰ στήσωμεν ἀνδριάντα τοῦ Βήκονσφηλδ, ἀλλ'

ἡμεῖς περιεμένομεν, ἴσω; μεγαλειτέρα 'μιλεῖ. Κατὰ δυστυχίαν μας εὐρέθημεν τις πρᾶξις τοῦ Γλάδστωνος ἀπαιτήση προχθὲς εἰς τινὰ δίκην καὶ ἰδοὺ μερικὰς ἀνδριάντας, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πᾶς ἄλλος θὰ ἦτο περιττός, ἀλλὰ παρήλθε φαίνεται πλέον ὁ καιρὸς τῶν ἐνεργειῶν τοῦ φιλανθρώπου ἀλλὰ δυστυχῶς γηραλέου πλέον καὶ πρὸς τὸ τέρμα πόσον τῆς πολιτικῆς, ὅσον καὶ τῆς ζωῆς λήγοντος ἀγαπητοῦ Γλάδστωνος. Πλὴν δικτὶ λυπούμεθα; Τὸ φιλελεύθερον [κόμμα], εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῶν προγράμμάτων ὃν, θὰ ζῇ ἔσται. Οὐδέποτε δέ, πιστεύομεν, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θὰ παύσῃ προστατεύοντα καὶ ὑπερασπιζομένη τὸν Ἑλληνισμόν καὶ τὴν Ἑλλάδα· οἱ πόθοι δ' ἡμῶν καὶ παντὸς Ἑλλήνου οὐδέποτε θὰ ἐκλείψωσιν, ἄχρις οὗ, (ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι θὰ) ἐκπληρωθῶσιν.

ἴσω; ἡ Κύπρος ὑπὸ ὑπουργεῖον συντηρητικῶν θὰ ὠφεληθῇ τοπικῶς, [καὶ ἡ χαρὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ εἰς τὴν πτῶσιν τῶν φιλελευθέρων τῶν καὶ οἰκονόμων, ὡς εἴπομεν, εἶνε αὕτη,] διότι θεωρῶσι τιμαλφὴ τὴν κτῆσιν τῆς Κύπρου, ἀλλ' ἡμεῖς τὴν ἐθνικὴν ὠφέλειαν ἀπαιτούμεν, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν ἐνεργήσαντα ὑπὲρ αὐτῆς, οἰονδήποτε, θὰ στήσωμεν τὸν κατελλήεν ἀνδριάντα, καὶ ἐκεῖνου τὸ ὄνομα θὰ εὐλογῶμεν.

Δημάρχος Δεμησοῦ ἐξελέγη καὶ αὐθις ὁ ἀξιότιμος κ. Χρ. Καρύδης ὁ ἀπὸ ἐπταετία, ἤδη τοιοῦτος. Καὶ νὰ μὲν ὡς ἐκ τῶν ποικίλων ἐμπορικῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐζήτησε νὰ παραιτηθῇ, ἀλλ' ὁμολογητέον τοῦτο ὅτι ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ικανότης τοῦ ἀνδρὸς, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ δημοτικότης του εἶνε τόσο μεγάλη (ὑπὸ 100 περίπου ἐκλογέων οὔτινες ἀντὶ τῶν 500 παρουσιάζονται πρὸς ἐκλογὴν συμβούλων λαμβάνει ὁ κ. Χ. Καρύδης πλείονας τῶν 300 ψήφους ἐνῷ οὐδεὶς λαμβάνει ἄνω τῶν 50) ὥστε ἀδίκον ἦθελεν εἰσθαι ἂν δὲν ᾔρχαίστε τὸς ἐκλογεῖς του.

«Μὴ κλαῖς κουκουφὰ τὰ νῆδες, παρὰ τὰ θέλεις πάθει». Τὴν παροιμίαν αὐτὴν ἀνάγκη πλέον νὰ τὴν γράψωμεν καὶ πᾶν ὡς τοὺς τοίχους τῶν σπητιῶν μας, καὶ νὰ τὴν λέγωμεν ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον ἀντὶ τοῦ «καλημέρα» καὶ «καλησπέρα». Μᾶς ἔφεραν ἕνα δραγουμάνον εἰς τὸ ἐνταῦθα δικαστήριον, ποῦ νὰ στένης μίαν ὥραν νὰ τὸν ἀκροάζησαι μόλις ἐννοήσης ἂν ἦνε Ἑλληνικὰ ἢ Κινέζικα ποῦ σοῦ

μιλεῖ. Κατὰ δυστυχίαν μας εὐρέθημεν προχθὲς εἰς τινὰ δίκην καὶ ἰδοὺ μερικὰς ἀνδριάντας, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πᾶς ἄλλος θὰ ἦτο περιττός, ἀλλὰ παρήλθε φαίνεται πλέον ὁ καιρὸς τῶν ἐνεργειῶν τοῦ φιλανθρώπου ἀλλὰ δυστυχῶς γηραλέου πλέον καὶ πρὸς τὸ τέρμα πόσον τῆς πολιτικῆς, ὅσον καὶ τῆς ζωῆς λήγοντος ἀγαπητοῦ Γλάδστωνος. Πλὴν δικτὶ λυπούμεθα; Τὸ φιλελεύθερον [κόμμα], εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῶν προγράμμάτων ὃν, θὰ ζῇ ἔσται. Οὐδέποτε δέ, πιστεύομεν, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θὰ παύσῃ προστατεύοντα καὶ ὑπερασπιζομένη τὸν Ἑλληνισμόν καὶ τὴν Ἑλλάδα· οἱ πόθοι δ' ἡμῶν καὶ παντὸς Ἑλλήνου οὐδέποτε θὰ ἐκλείψωσιν, ἄχρις οὗ, (ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι θὰ) ἐκπληρωθῶσιν.

—Εἰσαι ἀντὺρα τῆς Ἀρετῆς;
Α.—Ναί.
Δ.—Ὅταν πάνθ' ἔβλεπες τὴν Ἀρετὴν εἶχε παρὰ δὲ;
Α.—Μάλιστα εἶχε 4 θυγατέρας κλ.
Δ.—Ὅταν ἔδενες Ἀρετὴν ππαρὰ δὲς σ' ἔβλεπαν;

Α.—Δὲν μ' ἔβλεπαν.
Δ.—Αὐταῖς κόρ' αἰς παντρέφεις ὅτε-
ρα πόσα χρόνια ἔχει;
Α.—Δύο—τρία χρόνια.
Δ.—Τί δουλειὰ ἔκαμνες;
Α.—Ἐμπορὸς ξυλικῆς.
Δ.—Ποῦ ἔκαμνες αὐτὸ τὸ ξύλο;
Α.—Ὅπου τὸ εὗρισκα.
Δ.—Ζοῦν ὅλοι κόραις;
Α.—Ὅχι! ἡ μία ἀπέθανε.
Δ.—Αὕτη πότανε κόρη περιούσια ποῦ ἔμεινε;

Α.—Σ' τὴν μητέρα της.
Πῶς σὰς φαίνονται λοιπὸν αὐτά; Ὅτι τὸν παρακολούθησάντων καὶ θὰ ἔχωμεν ὠραίας κωμωδίας μαζὶ τοῦ ἔννοια σας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τέλος πάντων κατὰ τὰ νεώτερα τηλεγραφήματα ὁ Γλάδστωνος ἠττήθη εἰς τὴν Βουλὴν διὰ 12 ψήφων καὶ παρήτθη ὅλον τὸ ὕπουργεῖον. Ἡ Βασίλισσα προσεκάλεσε τὸν λ. Σελισβούρι νὰ σχηματίσῃ ὕπουργεῖον. Ὅτι δοῦμεν καὶ τούτου ταῖς προεκπᾶδες του, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ μμάτια φῶς δὲν εἶδαμεν καὶ θὰ δοῦμεν ἀπὸ τὰ φρύδια; ἴσω; ὅμως. Γίνονται καὶ θαύματα ἐνίοτε.

—Ἡ Ρωσσία ἀφῆκε τὸ Ζουλφικάρ.—
Ἐν Γαλλικὸν πολεμικὸν ἀτμόπλοιν ἐβύθη σὴν μὲ τοὺς ἀνθρώπους του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν.—Εἰς τὴν Κρήτην παραχαί πάλιν.

—Κατ' αὐτὰς ἔλθεν ἐν Λονδίῳ ἡ δίκη ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀντιτάξαν τότε διὰ δυναμίτιδος τὸν Πύργον τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Οὐεστμίνστερ Χάιλ. Ἀγνωρισθέντες ἐνοχοὶ ὁ Βούρτων καὶ Κούνινγαμ κατεδικάσθησαν εἰς ισόβια δεσμά.

—Ἡ Σινικὴ εἶνε, λέγει, ἐτοιμὴ νὰ τῷ μαχήσῃ μετὰ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῆς Ρωσσίας. Θέλει θέσει δὲ ἐν τῷ ἄμ' αἰς κίνησιν, λέγει, τὸν στρατὸν της καλῶς συντεταγμένον γεγυμνασμένον καὶ ἐτοιμοπόλεμον νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὰ Ρωσσικὰ σύνορα.

Ἐὰν ὁ στρατὸς της εἶνε τόσο καλῶς συντεταγμένος ὅσον ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀνιέταξε προχθὲς κατὰ τῶν Γάλλων, πιστεύω νὰ καταιβάσῃ μονοβοῦρι τοὺς Ρώσσους εἰς τὴν θάλασσαν.

—Ἡ Κωνσταντινούπολις ἐγέμνησεν ἀπὸ λυσισαμένου σκύλλου. Ἐπαθον πολλοί. Γυνή τις ἡ ὁποία ἐδαγκάσθη ἀπὸ λυσισαμένου σκύλλον καὶ ἐκαυστηριάσθη καὶ ἐθεωρήθη ὅτι ἰατρεύθη τὸ δάγκαμα, μετὰ 52 ἡμέρας ἐλύσασε καὶ ἀπέθνε μετ' οὐκ ἐλάττωσαν. Σκέψι; γίνεται νὰ θανατωθῶσιν ὅλοι οἱ ἀπειράριθμοι σκύλλοι τῆς Κων]πόλεως. Καὶ αὐτοὶ οἱ Ὀθωμανοὶ οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ἀμάρτημα νὰ φρονέουσιν σκύλλον, διότι, λέγουν, ἐπλάσθη ἀπὸ προζύμι ἀνθρώπου, ἡναγκάσθησαν νὰ γένωσι μᾶλλον φιλάνθρωποι παρὰ φιλόκυνες καὶ νὰ παραδεχθῶσι τὸ μέτρον. (Ὅταν, λέγουν, ὁ Θεὸς ἐπλάσε τὸν ἄνθρωπον διέταξε τὸν Διάβολον νὰ τὸν προσκυνήσῃ, ἀλλ' ὁ διάβολος ἀντὶ νὰ κάμῃ τοῦτο ἔπτυσεν τὸν ἄνθρωπον· ὁ ἄνθρωπος τότε ἤσπασε τὸ πτύμα τοῦ διαβόλου ἀπὸ πᾶν τοῦ καὶ τὸ ἔρριψε ἐς τὴν γῆν· ἐν τῷ ἄμ' αἰς λοιπὸν τὸ μὲν μέρος τοῦ σώματός του εἰς τὸ ὁποῖον ἔπτυσεν ὁ διάβολος ἐσχηματίσθη ὁ ὄμφαλός τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους τῆς γῆς ὅπου ἔπεσε τὸ πτύμα ὅταν τὸ ἔρριψεν ὁ ἄνθρωπος ἐσχηματίσθη ὁ σκύλλος).

—Οἱ Ὀθωμανοὶ τῆς Βηρυτοῦ, Δαμασκού καὶ Χαλεπίου καὶ οἱ Βεδεδίνοι τῆς ἐρήμου τῆς Συρίας ἀκούοντες ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ φεύγουν ἐκ τοῦ Σουδάν, θεωροῦν αὐτοὺς ὅτι ἠττήθησαν ὑπὸ τοῦ Μαγδῆ [καὶ μήπως δὲν εἶνε ἀληθές;] καὶ ὅτι ὁ Μαγδῆς ὁ ἀληθὴς προφήτης θὰ θριαμβεύσῃ. Δι' αὐτὸ ἀνακατώνονται.

—Ὁ πρῶτος Πατριάρχης Κων]πόλεως Ἰωακείμ Γ' ἐζήτησε καὶ ἔλαβε τὴν ἀδειαν ἀπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ι. Συνόδου διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος καὶ μονάσῃ ἐκεῖ.

—Ἐν τῷ χωρίῳ Περιβόλια τῆς Κυδωνίας (Κρήτης) μία πηγὴ ὕδατος εἶχε σπληρεύσει ἐπὶ 24 ἔτη καὶ ἔξαφνα ἀνέβρευσεν ἥδη ἐκ νέου. Οἱ κάτοικοι δι' αὐτὸ ἐτέλεσαν εὐχὰς καὶ εὐθύμησαν.

—Ἡ νῆος τῆς Μαδαγασκάρης περιέχει καθ' ἡ γραφουσὶν ἐκείθεν πλούσια μεταλλεῖα ἀδαμάντων χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ ἄλλων μετάλλων καὶ πολυτίμων λίθων, ἀλλ' ἡ ἐκεῖ Κυβέρνησις δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐξορύξωσιν αὐτά.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

Κατὰ τινὰ ἐκθεσιν, δημοσιευθεῖσαν ἰσχυρῶς ἐν Παρίσι, ἡ πρώτη ἐν Εὐρώπῃ ἐκδοθεῖσα ἡμερησίως χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς εἰς

Νεάπολιν ἐκστρατείας Καρόλου τοῦ Η' τῷ 1494. Ἡ Ἐφημερίς αὕτη ἔφερε τὸν τίτλον "Δελτίον τοῦ μεγάλου σταυροῦ τῆς Ἰταλίας", ἐπωλεῖτο δὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς Παρισίων ἀντὶ ἐνὸς σολδίου. Τῷ 1495, ἤτοι μετὰ ἐν ἔτος, ἔπαυσεν ἐκδοθῆναι. Οἱ πρῶτοι αὐτῆς ἀριθμοὶ σώζονται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς δημοσίου ἐν Νάντῃ.

Πρωτότυπος ὅλως ἐκθεσίς ἦνοιξε πρό τι νων ἡμερῶν ἐν Βιέννῃ, "ἐκθεσίς κυνῶν" εἰς ἣν ἀπειτάλησαν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου εἶδη τοῦ τετραπόδου τούτου. Ἡ ἐκθεσίς αὕτη εἶνε διηρημένη εἰς τμήματα, πολλοὶ δὲ συρρίουσι καθ' ἐκάστην ἐπισκέπται.

Ἐσχάτως γίνοντο ἐν Βιέννῃ δημοσίαι ἐξετάσεις τῆς "σχολῆς τῶν ὑπηρετιῶν", διατηρουμένης ὑπὸ τοῦ "Συλλόγου τῶν νοικοκυράδων". ἐξητάσθησαν δὲ αἱ ἀπόφοιτοι τῆς σχολῆς. Ἐν τοῖς μαγειρείοις αἱ ἐξετάζομεναι παρεσκεύαζον ταχύτητα διαφόρων εἰδῶν φαγητὰ καὶ γλυκίσματα, εἰς τὴν πρῶτην ὁροφὴν ἤκουοντο αἱ ραπτομηχαναὶ χειρίζομεναι δεξιότατα ὑπ' αὐτῶν, παρεκεῖ ἦσαν τράπεζαι ἐφ' ὧ ἐδίδοντο ἐξετάσεις εἰς τὸ σιδέρωμα, ἀλλαχοῦ ἐκαθαρίζοντο λυχνίαι, ἡνάπτοντο θερμάστραι, νῦν τρεπίζοντο δωμάτια. Ἐκτὸς δὲ τούτων τὰ βιβλία τῶν ἐλέγχων τῶν μαθητευομένων ἐμαρτύρουν περὶ τῆς νοικοκυροσύνης, τῆς μαγειρικῆς τέχνης, τῆς περὶ τὸ πλύνειν καὶ ράπτειν δεξιότητος καὶ τῆς ἐν γένει ἐπιμελείας αὐτῶν. Πᾶσαι αἱ ἀπόφοιτοι ἰσοποθετήθησαν παραχρῆμα.

Ἐγένετο ἐν Σικάγῳ τῆς Ἀμερικῆς γάμος νάνων, τὸν ὁποῖον ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τετρακόσιοι προσκεκλημένοι. Ἡ γυνὴ ἔχει ἀνάστημα ἑβδομήκοντα δύο ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου· ὁ δ' ἀτυχὴς σύζυγος ὑπερβαίνει τὴν νόμφην κατὰ ἓνα καὶ ἥμισυ δάκτυλον. Ἀμφότεροι μέχρι τοῦδε ἦσαν μισθωμένοι ὑπὸ τινος ἐταιρίας ἥτις ἐξέθειεν αὐτοὺς πρὸς χρηματολογίαν.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΑΗΝ.

Τὴν προσεχῇ Κυριακῇ (9) 21 Ἰουνίου) ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις τῶν Ἑκπαιδευτικῶν Καταστημάτων τῆς πρωτεύουσας ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἀγ. Σάββα ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Βακίτζιδου διευθυνομένης Δημοτικῆς Σχολῆς.

Θὰ εὐδολήσῃ ἀρά γε ὁ Κ. Φίσοξερ νὰ μᾶς εἴπῃ διατὶ δὲν ἐδέχθη τὴν ψήφον ἐνὸς τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων ἀφ' οὗ ἐκείνος ἠσθένει καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ παρουσιασθῇ; ἢ διατὶ δὲν ἐπερίμενε 10 λεπτά

διὰ νὰ ἔλθῃ ἀφ' οὗ ἦτο ἀνάγκη; Μυστηρία μυστηρίων αὐτοὶ οἱ Ἀγγελοὶ πλέον.

Καὶ ἄλλο παράδοξον πρᾶγμα! Ἡκοῦσατε ποτὲ ἔς τὸν Θεόν σας ἀπὸ δείγματα ὑφασμάτων τὰ ὁποῖα στέλλονται ἐξ Ἀγγλίας νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὸ τελωνεῖον φόρον γρ. 7; Τέλος πάντων ἡ μανία τῶν Ἀγγλων εἶνε νὰ μᾶς συνειθίσουν εἰς ὅλα τὰ παράξενα καὶ παράλογα καὶ τρελλὰ καὶ ἀνόητα διὰ νὰ μὴ ξαφνισώμεθα. Ἄς ἦνε τέλος πάντων. Τοῖς εὐχόμεθα καλὴν πρόοδον.

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ.

"Ἢλα καὶ πάλιν καταχθόνιον κιβώτιον νὰ δοῦμεν πόσας κοινωνικὰς ἐχθίδνας ἐγκλείεις... Ἄς ἀνοίξωμεν τὴν πραγματείαν σου καὶ πᾶς ἀναγνώστης ἄς λάβῃ τὸ δικό του, ἀφ' οὗ τὸ γνωρίσῃ, μυστικὰ μυστικά... Μπα! τί βλέπω! ἄνευ λόγου λογικοῦ ἀλόγως ὕβριζει τὸ δόκλῃρον πόλιν! τί σημαίνει τοῦτο; τὰ χασε φαίνεται διὰ κανέναν πολίτην... Τί εἶν' αὐτὸ πάλιν; Ἄ! ἐρωτᾷ τις, τί σημαίνει ὅταν ὁ ἱατρὸς προμηθεύεται ἱππον; Προβλέπει ὅτι θὰ πέσωσι ἔς τὴν κλίνην ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ τοῦ καὶ ἀνάγκη νὰ τοὺς προφθάνῃ ὅλους καὶ ἐκαστὴν.—ὦ! τί βλέπω; ξυλοφορτώματα διὰ ἀνοησίας!... Νὰ καὶ μίαν γλῶσσαν ἐπιστημόνων τὴν ὁποίαν θὰ ζηλεύτῃ μέχρι μανίας καὶ αὐτὸς ὁ Κόντος. «Καὶ πῶς εἶνε παρκαλῶ ὁ νόσος σας ἀπὸ τὸν ὁποῖον πασχετε;» Μήπως ἡ λέμβος μόνη ἔλαβε τὸ προνόμιον νὰ ἐξαρσενικωθῇ; Μανία βλέπετε εἰς τὰς λέξεις νὰ ἀρσενικῶνται καὶ μεδόντες μάλιστα γενναίας ἀρσενικοῦ καθότι ὁ ἱατρὸς εἶνε γενναῖος... Ἄς κλείσῃ πάλιν πρὸς τὸ παρὸν, διότι τρομερόν τι βλέπω ἐντός.

Φίλη Σάλπιγξ

Ἐναγωνίως πρὸς φάσμα παλαιῶν ὁ ἐξ ἁνῶ Λευκάρων ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» ἀριθ. 230 ἐπιστείλας, ρίπτει ἀπ' αὐτοῦ τὰ βέλη τοῦ πρὸς, διαφόρους διευθύνσεις, τόσον γελοῖος καθιστάμενος ὅσον νερμίζει αὐτὰ δηλητηριώδη, εὐθὺ πρὸς τὸν σκοπὸν βάλλοντα, καὶ τοὺς μοιραίως καταρρέοντες δὲν Κισσωτικούς πύργους τοῦ ὑποστηρίζοντα. Πλὴν φεῖ! τὸ τέλος τοῦ δράματος τούτου ἐν ᾧ διὰ πρωτοφανοῦς τρόπου πειράται νὰ στηρίξῃ τοὺς πύργους τοῦ ἐπὶ ξένης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως,

ἣν σύρει κατὰ τὸ δοκοῦν, ἔσται ἀστυειότης καὶ γελοιωδιστὴς κωμῳδία. Καὶ πολλοὶ μὲν διατριβαὶ τοῦ ἀφειῶρων ἐμεῖ, ἀλλ' ἀνάξιον ὅλως τοῦ κόπου ἐθεώρουν ν' ἀπαντήσω ἢ νὰ κατέλθω εἰς κονίστραν ἀνδρὸς θυσιάζοντος πᾶν (φθάνει νὰ μὴ ἀνήκῃ εἰς αὐτὸν) χάριν ἰδιοτελῶν σκεπῶν αἰλ' ἢ ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» ἀναιδῆς μομφῇ τοῦ ὅτι «ἀσυστόλως ἐσφετερισθὴν τὴν ἐκ δέκα λίρ. πρὸς τὰ σχολεῖα τρίμηνον ἐπιχορηγήσιν τῆς Κυβερνήσεως» δεινὴν προσάπτουτ' αἱ κατηγορίαι, ἀναγκάζει με ἐκόντα ἄκοντα ἵνα ἀφηγηθῶ ἐν συντόμῳ τὰ πράγματα, ἐκ τῆς ἀφηγήσεώς μου δὲ ταύτης θὰ πεισθῇ τὸ κοινὸν περὶ τῆς ποιότητος καὶ ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ διατριβογράφου.

Διὰ γενικῆς ψηφοφορίας ἐξελέγην πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐνταύθα Σχολῆς τῷ 1883, ἀλλ' ἐνεκα λόγων παρητήθη τοῦ ἀξιώματος τούτου, δοὺς λόγον τῆς διαχειρίσεώς μου ἐνώπιον πολλῶν κατὰ θῆρον τοῦ 84, τοιχοκολλήσας δὲ καὶ εἰς διάφορα μέρη τὸν ἰσολογισμόν, ὃν καὶ παρατίθημι ἐνταῦθα· παρκαλῶ δὲ τὸν τε διατριβογράφον νὰ εἴπῃ εὐσυνειδήτως ἂν ἦνε πιστὸς ὁ ἰσολογισμὸς οὗτος, καὶ τὸ κοινὸν νὰ κρίνῃ, ποῦ ἔγκειται ὁ σφετερισμὸς τῶν 10 λίρων. Ἐκ τούτου δὲ θὰ ἐννοήσῃ πᾶς τις ὁποῖος ὁ ἀναιδῆς συκοφάντης καὶ ποῖα τὰ μέσα ὧν χρᾶται πρὸς τὸ νὰ κρατῇ δεσμευμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν. Ἀλλ' ἐλπίζωμεν χάριν τῶν τέκνων τῆς κωμωπείας ἡμῶν ὅτι μετ' οὐ πολὺ γνωσθήσεται ἡ πλάνη πολλῶν. Ἰδοὺ ὁ ἰσολογισμὸς:

ΔΟΥΝΑΙ 1883 Η' ΤΗΝ ΛΕΥΚΑΡΟΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ.

Προμηθεῖαν Βιβλίων	Γρ. 1507	50
1 Σαούπαν	"	9 50
Ἀγώνιον βιβλίων τῶν Δαμιανῶν	"	9
μετρητὰ τῷ Πορφυροπούλῳ	"	400
μετρητὰ τῷ Γαβριήλ Γεωργιάδῃ	"	182
2 Στάμνις τοῦ νεοῦ	"	5
2 λίρ. τῷ Πορφυροπούλῳ	"	364
τῷ Γαβρ. Γεωργιάδῃ	"	1240
τῷ ὑποδιδασκάλῳ	"	364
διόρισμα ὠρολογίου	"	45
1 λίρην τῷ Πορφυροπούλῳ	"	182
μετρητὰ τῷ Γαβριήλ πρὸς ἐξόφλησιν.	"	653

ΛΑΒΕΙΝ.

ἀπὸ εἰσπραξ. εἰσιτηρίων	Γρ.	1882	50
ἀπὸ τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Οἶκον			
μίσθην συνδρομὴν		91	
Βιβλία πωληθέντα		438	50
10 λίρ. δυνάμει ἐντάλματος		1820	
4 λίρ. ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν		728	

Γρ. 4961

Ἐν Λευκάροις 11 Ἰουνίου 85.

Μ. Ἱερωνυμίδης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 85.

Κύριε Συντάκτα!

Δημόσια ἔργα.

Ὁμολογουμένως ἀνέχοντες καθ' ἑκάστην, καὶ ἐπὶ ὅριον πάντων ἐγενήθη ἄλλ' ἀπέθανεν ὁ σιδηρόδρομος, τὸ ὑλικὸν τοῦ σιδηροδρόμου ἔμενε ἐς τὴν θέσιν του καὶ δὲν θὰ σηκωθῇ καθόλου πλέον, ὅπως συνέβη καὶ διὰ τὰ μούλαρα τὰ ὅποια θὰ ἐπωλοῦντο αὐτοὺς Παρασκευὴν εἰς Λευκωσίαν, καὶ ὅμως θὰ χρησιμεύσωσι πάλιν διὰ τὸ Σουακίμ.

Ἐλθισμόνησα ὅμως νὰ παρακαλέσω τὸν Κύριον Πράκτον Ἀρχιμηχανικὸν, πρὶν ἢ καὶ μὴ ἔκθεσιν τῶν ἐξόδων ἄτινα θὰ χρειασθῶσι διὰ τὸν σιδηρόδρομον καὶ διὰ τὰς γεφύρας αὐτοῦ, νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ ἐξόδον μιᾶς γεφύρας τοῦ Πυρογυῖου ἥτις εἶνε μεγίστη ἀνάγκη νὰ διορθωθῇ ἀπὸ τώρα διὰ νὰ περνοῦν αἱ ἄμαξαι, καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ ἐπιβάτης ἀμάξης δὲν ρισκοκινδυνεύει καθ' ἑκάστην διαβαίνων τὴν εἰρημένην γέφυραν, καὶ τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Κυβερνήσεως δὲν καθυστεροῦσι, περιμένοντα εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ νὰ ὀλίγη στεύσῃ τὸ νερόν νὰ γίνηται διαβατόν, ὅπως διαβῶσι διὰ τοῦ ποταμοῦ. Ἐμπρὸς λοιπὸν κ. Πράκτον τώρα ποῦνε καλοκαίρι.

Ἐωσφόρος.

Ἀθήνηδες τῇ 24 Μαΐου 1885.

Φίλε Συντάκτα!

Τὴν 21ην Μαΐου ἐτελέσθη παρ' ἡμῖν λαμπρότατος ἡ ἐπέτειος ἐορτὴ τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου τοῦ Ἑλλ. θρόνου Κωνσταντίνου ἐν τῷ πάνσεπτῳ ναῷ τοῦ "Ἀποστόλ. Λουκά".

Περὶ τὴν 9ην προ-μεσημβρίας ὥραν ἄμαξαι τῇ ἡγήσει τοῦ κώδωνος ἄπειρον πλῆθος μετὰ ζήλου συνέρρεον εἰς τὸν μυρσι-οστόλιστον ναόν, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀγ. Οἰκονόμος Ἀχειροποιήτου. Οἱ δὲ διδάσκαλοι κατέταξαν τοὺς μαθητὰς ἀνὰ δύο παραλλήλως τῷ δεξιῷ τοίχῳ τῆς ἐκκλησίας, ἔχοντας προσκεκολλημένον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ὁμοίως καὶ ἡ διδασκαλίσσα δεσποσύνη Χαρίκλεια Φυσεντζίδου κατέταξεν εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ ναοῦ μέρος τὰς

νεαράς μαθητρίδας τῆς φερούσας ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ στήθεος τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἡ δὲ κυανόλευκος ἐθνικὴ ἡμῶν σημαία ἔκειτο κίωρουμένη πλησίον τοῦ Ἀρχιερατικοῦ θρόνου. Ψαλείτης τῆς δοξολογίας ἀνεπέμφθησαν αἱ εὐχαὶ ὑπὲρ κραταιώσεως καὶ μακροβιότητος τῆς Α. Μ. τοῦ φιλολάου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Ὁλγας καὶ τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου Αὐτῶν Κωνσταντίνου. Τότε δὲ ὁ διδάσκαλος Π. Χ. Γεβρηλίδης ἀπήγγειλεν ἐνθουσιῶδες καὶ κατανυκτικὸν λογιῶν, ὅπερ διεδέχθησαν ζωηρότατοι ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τῆς Βασιλίσσης Ὁλγας, τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου Κωνσταντίνου, τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἡμῶν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ἐκαστὴν δὲ ζητωκραυγὴν σὺν διέκοπτον τρεῖς κατὰ συνέλειαν πυροβολισμοί. Μετὰ ταῦτα τὸ πλῆθος ἀπῆλθε φέρον τὰς καλλίστας ἐντυπώσεις.

Εἰς συνδρομητῆς σας.

Ἀρχαία ἐπιγραφή εὐρεθεῖσα ἐν τῇ Κώμῃ Λιμνιά.

Ἀνατρεφῶν γενομένων τῷ 1863 ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ Χατζῆ Ἀντώνη Τζαγκάρη ἐν τῇ πόλει τοῦ ἐπαγούρου Σαλαμῖνι παρὰ τῇ μεγάλῃ Δεξαμενῇ (νῦν Βότα) εἰς τὴν ἔχυνετο καὶ διωχετεύετο καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν τὸ διὰ τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἐκείνου ὑδραγωγείου ἐκ Κυθραίας ἐρχόμενον ὕδωρ, εὐρέθησαν δύο πλάκες ἐκ μαρμαροῦ λευκοῦ καὶ εἰς κίων, μετενεχθέντων ἐν τῇ παρακειμένῃ Κώμῃ Λιμνιά, ὑποὺ τὸν μὲν κίονα μετεχειρίσθησαν πρὸς στηρίγματα τοῦ θόλου τῆς ἀγίας Τραπέζης τοῦ ναοῦ τῆς εἰρημένης κώμης, τὰς δὲ πλάκας ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀγαθοκλῆς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του ἔθεσεν εἰς τὸ οἰκοδόμημά του. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ μία ἐκ τῶν πλακῶν ἔχουσα μῆκος περίπου μέτρου καὶ πλάτος τὸ ἥμισυ, ἐτέθη οὕτως ὥστε, εἰ καὶ ἀνατετραμένης δύναται τις νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν:

ΕΚ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΡΙΤ...
ΤΟΝ ΕΝΟΜΕΝΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΕΧΩΝ ΔΙΕΤΕΛΕΗΣ ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΤΟΛ
ΘΕΟΥΣ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ
ΤΗΝΣ.

Ἐκ τοῦ ἐφθαρμένου καὶ ἡμιτελοῦς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ὅτι ἡ πλησίον αὐτῆς εὐρισκομένη ἐν τῷ τοίχῳ πλάξ, ἐπειδὴ φέρει γράμματα (ὡς ἐπληροφόρηθην τοῦτο παρὰ τοῦ ιδιοκτῆτου) εἶνε ἡ συμπλήρωσις τῆς ἄνω ἐπιγραφῆς. Περὶ τοῦτου θέλω σὰς γράψῃ σαφέστερον καὶ ἐκτενέστερον, ὅταν φέρω εἰς φῶς τὰ γεγραμμένα τῆς ἐν τῷ τοίχῳ ἐγκεκρυμμένης πλακός. Ἐπεταί ἐκ τούτου ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶνε Πτολεμαϊκῆς ἐποχῆς, καὶ ὅτι ἦτο

ἀνηρτημένη ἐπὶ τοίχου Γυμνασίου τινός, εἰς ὃ ἐξήσκοντο εἰς διαφόρους Γυμνικοὺς ἀγῶνας οἱ ἄνδρες καὶ οἱ παῖδες τῆς πόλεως. Ὅσον δ' ἀφορᾷ διὰ τὸ ἐφθαρμένον τῆς ἐπιγραφῆς, ἀφίεται εἰς τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένους.

Βαρῶσια 7. 6. 85.

Γ. Παντελίδης.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμνησοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ.	200
,, συνήθη γερά,,	191
,, κόκκινα καὶ ξυτισμένα	150—160
Ρακή σοῦμα ἡ ὁκὰ παρ.	62
σταρίδες	48
σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ. 24—27.	
κριθὴ ,, ,,	13—14.

Λύσις τοῦ 64 αἰνίγματος

[νῦς· τὸ ξ τὸ ἔχει ἡ λέξις Ξέρξης καὶ ξίφος· τὸ υ καὶ ν ἡ λέξις γυνή, ἄνευ τῶν ὁποίων μένει γῆ κλ.]

Αὐτὴρ οὐδεὶς.

Αἶνιγμα 65

Τὸ πρῶτον θαρραλέως
τὰ ζῶα προσσπίζει,
τὸ δεύτερον τοὺς κήπους
καὶ τοὺς ἀγροὺς στολιζει.
Τὰ δύο ἀνένωσης
καὶ λέξιν σχηματίζει,
εἰμι καρπὸς ὥρατος
καὶ νόστιμος ἐπίσης.

Εἰδοποιήσεις.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμνησοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ Κασιάν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον μῆκος κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πήχεις, βάθος δὲ 40 μετὰ τινων ἐν αὐτῷ θεμελιων.—Πωλεῖται ἐπίσης μίᾳ μερὶς (τὸ 1/40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Καπτάν Δημητρίου Μαρνέστου.—Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων, καλλιότητος τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100 ὀκάδων. Περὶ ὧν τούτων ὁ βουλόμενος ἀποσταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελεβάντου ἐν Λεμνησοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.